

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบการเลือกใช้แหล่งข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ระหว่างนักเรียนในระบบโรงเรียน และนักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลักเมืองหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยแผนวัดการตัดสินใจแก้ปัญหา สำหรับขั้นตอนในการวิจัยแบ่งออกเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร
2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บและรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

1.1 ประชากร

ประชากรที่จะศึกษาในครั้งนี้นี้คือ นักเรียนในระบบโรงเรียน และนักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น อันเป็นจังหวัดที่ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถแยกออกได้ดังนี้

ประชากรในระบบโรงเรียน จำนวน 7,448 คน

ประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4,567 คน จาก

111 โรงเรียน

ประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2,881 คน จาก
 8 โรงเรียน

ประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ในระบบโรงเรียน จำนวน 786 คน

ประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 3 จำนวน 171 คน จากโรงเรียน
 4 แห่ง

ประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ 4 จำนวน 615 คน จากโรงเรียน
 6 แห่ง

1.2 กลุ่มตัวอย่างประชากรและการสุ่มตัวอย่างประชากร

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรในครั้งนี้ ใช้การสุ่มแบบแบ่งเป็นกลุ่ม
 (Cluster Sampling) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้สามารถเป็น
 ตัวแทนของประชากรได้ จึงใช้สูตรในการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม ดังนี้

$$n = \frac{NK^2 \sigma_x^2}{NE^2 + K^2 \sigma_x^2}$$

(นิยม ปรุราคา, 2517: 120)

โดยที่	n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ต้องการคำนวณ
	N	หมายถึง	ขนาดของประชากร
	K	หมายถึง	ความเชื่อมั่นซึ่งจะใช้ระดับ 95% โดยประมาณค่า K = 2
	σ_x^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของคะแนนการให้แหล่งข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
	E	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้ในที่นี้จะใช้ค่า E ประมาณ 0.15 SD ซึ่งมีค่าประมาณ 1 คะแนน
สำหรับค่า	σ_x^2		ใช้ค่าความแปรปรวนของแบบวัดการคิดเป็น ของบุญสม ครุฑททา (2525) มีค่า = 43.69

จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างประชากร ปรากฏว่าได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่มที่จะใช้ในการศึกษาดังนี้

กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรประมาณ 175 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรประมาณ 170 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรประมาณ 90 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4 ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างประชากรประมาณ 140 คน

สำหรับการสุ่มตัวอย่างประชากรแต่ละระดับมีวิธีการสุ่มดังนี้

(ดูรายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในภาคผนวก)

การสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากมีทั้งหมด 111 โรงเรียน จึงทำการสุ่มโรงเรียนที่มีขนาดใหญ่มาก ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง จำนวน 6 โรงเรียน จากทั้งหมด 16 โรงเรียน หลังจากนั้นจึงสุ่มห้องเรียนมาโรงเรียนละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 6 ห้อง จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร 189 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีโรงเรียนทั้งหมด 8 โรงเรียน จึงทำการสุ่มโรงเรียนมา 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 6 ห้อง จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร 209 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 มีโรงเรียนทั้งหมด 4 โรงเรียน จึงทำการสุ่มโรงเรียนมา 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 3 ห้อง จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร 95 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4 มีโรงเรียนทั้งหมด 6 โรงเรียน
จึงทำการสุ่มโรงเรียนมา 5 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้อง รวมทั้งหมด 5 ห้อง จำนวนกลุ่ม
ตัวอย่างประชากร 148 คน

ตัวอย่างประชากรที่ได้ทำการสุ่มเรียบร้อยแล้ว รวมทั้งสิ้น 641 คน แบ่งเป็นนักเรียน
ในระบบ 398 คน นักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน 243 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

ประเภทของการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1. นักเรียนในระบบโรงเรียน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน

ระดับการศึกษา แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. นักเรียนในระบบโรงเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. นักเรียนในระบบโรงเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. นักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน ระดับ 3
4. นักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน ระดับ 4

ระดับการศึกษาของบิดา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. บิดาที่มีการศึกษาระดับสูง หมายถึง บิดาที่จบการศึกษาระดับ
 - 1.1 ปริญญาตรี
 - 1.2 สูงกว่าปริญญาตรี หรือ เทียบเท่า
2. บิดาที่มีการศึกษาระดับปานกลาง หมายถึง บิดาที่จบการศึกษาระดับ
 - 1.1 มัธยมศึกษาตอนต้น
 - 1.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - 1.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า

3. บัณฑิตที่มีการศึกษาระดับต่ำ หมายถึง บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับ

1.1 ประถมศึกษาตอนต้น

1.2 ประถมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่ารวมทั้งบัณฑิตที่ไม่ได้รับการศึกษา

ระดับการศึกษาของมารดา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. มารดาที่มีการศึกษาระดับสูง หมายถึง มารดาที่จบการศึกษาระดับ

1.1 ปริญญาตรี

1.2 สูงกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

2. มารดาที่มีการศึกษาระดับปานกลาง หมายถึง มารดาที่จบการศึกษาระดับ

1.1 มัธยมศึกษาตอนต้น

1.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย

1.3 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

3. มารดาที่มีการศึกษาต่ำ หมายถึง มารดาที่จบการศึกษาระดับ

1.1 ประถมศึกษาตอนต้น

1.2 ประถมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า รวมทั้งมารดาที่ไม่ได้รับการศึกษา

ระดับหลักสูตร แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ

1. ระดับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6 คือ ระดับหลักสูตรประถมศึกษาปีที่ 6 และหรือการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3

2. ระดับหลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ ระดับหลักสูตรมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหรือการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ

คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านชุมชน

คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านตนเอง

คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลครบสามด้าน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดการเลือกใช้แหล่งข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในชีวิต

ประจำวันประกอบด้วย 12 สภาพการณ์ปัญหาที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกสภาพการณ์ปัญหาจำนวน 22 สภาพการณ์ จากแบบวัดการคิดเป็นของ ลุนตา นพคุณ และคณะ (2526) ซึ่งได้ดัดแปลงแก้ไข และสร้างขึ้นใหม่จากแบบวัดการคิดเป็นของ บุญสม ครุฑหา (2525) ที่ประกอบด้วยสภาพการณ์ ปัญหาจำนวน 30 สภาพการณ์ปัญหา

สภาพการณ์ปัญหาทั้ง 12 สภาพการณ์ แบ่งออกเป็น สภาพการณ์ปัญหา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพอนามัยสาธารณสุข และด้านสังคม การเมือง ศิลธรรมจรรยา

3.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกสภาพการณ์ปัญหา เพื่อนำมาสร้างแบบวัดการเลือกใช้แหล่งข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยได้คัดเลือกสภาพการณ์ปัญหา จำนวน 12 สภาพการณ์ จากผลการวิจัย เรื่องคุณลักษณะของประชากรในกรุงเทพมหานครตาม เป้าหมายทางการศึกษา: สภาพปัจจุบันและ แนวโน้มของลุนตา นพคุณ และคณะ (2526, 55) โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้ คือ คัดเลือกสภาพการณ์ปัญหาที่ผู้ตอบ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ แหล่งข้อมูลด้านชุมชน แหล่ง ข้อมูลด้านตนเองสูงสุด 4 อันดับแรก หากมีสภาพการณ์ปัญหาใดที่ได้ หากมีสภาพการณ์ปัญหาใด ที่ได้รับเลือกแล้วในแหล่งข้อมูลอื่น ให้เลือกสภาพการณ์ปัญหาที่ได้คะแนนรองลงมา ซึ่งปรากฏว่า ได้สภาพการณ์ปัญหาดังนี้

(1) สภาพการณ์ปัญหาที่ผู้ตอบ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการสูงสุด

4 อันดับแรก

<u>อันดับที่</u>	<u>สภาพการณ์ปัญหา เรื่อง</u>	<u>ร้อยละของผู้ตอบ</u>
1	เหตุ เกิดจากผ้า	96.1
2	คนป่วย	95.4
3	ความอ้วน เป็น เหตุ	95.4
4	ซีอีรยนต์	93.9

(2) สภาพการณ์ปัญหาที่ผู้ตอบ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านชุมชนสูงสุด

4 อันดับแรก

<u>อันดับที่</u>	<u>สภาพการณ์ปัญหา เรื่อง</u>	<u>ร้อยละของผู้ตอบ</u>
1	คนที่มีคุก	89.9
2	สู้หรือหนี	89.2
3	พ่นยาต้นมะม่วง	87.6
4	ไฟไหม้	86.2

(3) สภาพการณ์ปัญหาที่ผู้ตอบ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านตนเองสูงสุด

4 อันดับแรก

<u>อันดับที่</u>	<u>สภาพการณ์ปัญหา เรื่อง</u>	<u>ร้อยละของผู้ตอบ</u>
1	ผู้แทนราษฎร	88.3
2	วิ่ง เพื่อสุขภาพ	88.2
3	เตาแก๊ส	87.7
4	การตัดสินใจเลือกงาน	85.0

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำสภาพการณ์ปัญหาทั้ง 12 สภาพการณ์ปัญหาที่ได้คัดเลือกแล้ว

(จากข้อ 3.2) มาสร้างเป็นแบบวัดการ เลือกใช้แหล่งข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดย มีหลักการและวิธีการดังนี้

1. เปลี่ยนสรรพนามในเหตุผลที่ให้ผู้ตอบประเมิน โดยเปลี่ยนจาก "ท่าน" เป็น "ข้าพเจ้า" เพื่อให้สอดคล้องกับการรับรู้ของผู้ตอบแบบวัด
2. นำเหตุผลทั้ง 9 เหตุผลของแต่ละสภาพการณ์ปัญหา ซึ่งประกอบด้วยแหล่งข้อมูลด้านวิชาการ แหล่งข้อมูลด้านชุมชน แหล่งข้อมูลด้านตนเอง ด้านละ 3 เหตุผล มาทำการสุ่มจัดลำดับ เพื่อถ่วงดุลเหตุผลที่จะให้ผู้ตอบ เลือกพิจารณาประกอบการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน
3. เปลี่ยนวิธีการวัดจากให้ผู้ตอบอ่านสภาพการณ์ปัญหาแต่ละสภาพการณ์ สมมุติตนเป็นบุคคลในสภาพการณ์นั้น ๆ แล้วให้ผู้ตอบเลือกเหตุผล 3 เหตุผล จากจำนวนเหตุผล ทั้งหมด 9 เหตุผล เพื่อประกอบการคิดก่อนตัดสินใจ (อุ้นดา นพคุณ และคณะ, 2526: 23) มาเป็นให้ผู้ตอบอ่านสภาพการณ์ปัญหาแต่ละสภาพการณ์ปัญหา สมมุติตนเองเป็นบุคคลในสภาพการณ์นั้น ๆ แล้วให้ผู้ตอบทำการประเมินเหตุผลแต่ละเหตุผลจำนวน 9 เหตุผลนั้นว่าผู้ตอบจะนำมาใช้ประกอบการพิจารณาแก้ปัญหาในสภาพการณ์นั้น ๆ หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อให้เหตุผลแต่ละข้อ เป็นอิสระจากกัน และในสภาพการณ์ปัญหาหนึ่ง ๆ ผู้ตอบอาจจะไม่เลือกเหตุผลใดเลย หรืออาจจะเลือกเหตุผลมากกว่า 3 เหตุผล เพื่อใช้ประกอบการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน
4. นำแบบวัดการเลือกใช้แหล่งข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจแก้ปัญหา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของมโนทัศน์ "การคิดเป็น" จำนวน 9 ท่านพิจารณา (ดูรายชื่อได้จากภาคผนวก)
5. นำแบบวัดการเลือกใช้แหล่งข้อมูลเพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน ที่โรงเรียนอนุบาลขอนแก่นและทดลองใช้กับนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 จำนวน 28 คน ที่โรงเรียนกัลยาณวัตร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งสิ้น 58 คน

เมื่อได้รับแบบวัดกลับคืนมาเรียบร้อยแล้ว จึงทำการหาความเที่ยงของแบบวัด ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2525: 51)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{2Sx} \right]$$

ผลปรากฏว่าแหล่งข้อมูลด้านวิชาการได้ค่าความเที่ยงรวมเท่ากับ .80 แหล่งข้อมูลด้านชุมชนได้ค่าความเที่ยงรวมเท่ากับ .72 แหล่งข้อมูลด้านตนเองได้ค่าความเที่ยงรวมเท่ากับ .76 และได้ค่าความเที่ยงรวมทั้งหมดเท่ากับ .87

3.4 คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดการเลือกใช้แหล่งข้อมูลเพื่อประกอบการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ในการวิจัยครั้งนี้ ดัดแปลงแก้ไขมาจากแบบวัด "การคิดเป็น" ของรุ่นตา นพคุณ และคณะ (2528) ซึ่งพัฒนามาจากแบบวัด "การคิดเป็น" ของบุญสม ครุฑทา (2525) มีค่าความเที่ยงและความตรงดังนี้

1. ความเที่ยงของแบบวัด

บุญสม ครุฑทา (2525) ได้นำแบบวัด "การคิดเป็น" ซึ่งประกอบด้วยสภาพการณ์ปัญหา จำนวน 30 สถานการณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ระดับ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 740 คน ปรากฏว่าเมื่อทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของแบบวัด "การคิดเป็น" ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดทั้งหมดเท่ากับ .801 เมื่อแยกพิจารณาเฉพาะกลุ่มนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .867 และกลุ่มนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .761

รุ่นตา นพคุณ และคณะ (2525) ได้ดัดแปลงแก้ไขแบบวัด "การคิดเป็น" ของบุญสม ครุฑทา (2525) ซึ่งมีสภาพการณ์ปัญหา จำนวน 22 สภาพการณ์ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรในระบบโรงเรียน จำนวน 235 คน และกลุ่มตัวอย่างประชากรนอกระบบโรงเรียน จำนวน 105 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่าเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่ม แต่ละด้าน คือ แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ แหล่งข้อมูลด้านชุมชน แหล่งข้อมูลด้านตนเอง ปรากฏว่าได้ค่าความเที่ยงส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ประมาณ .50 แต่มีค่าความเที่ยงในการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา และกลุ่มนิสิตมีค่าอยู่ในระดับสูงมาก คือ 0.84 และ 0.92 ตามลำดับ

2. ความตรงของแบบวัด

แบบวัด "การคิดเป็น" ของบุญสม ครุฑทา (2525) มีความตรงตามเนื้อหา โดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษานอกโรงเรียน 2 ท่าน คือ

1. ดร.โกวิท วรพิพัฒน์
2. รองศาสตราจารย์อุ้นตา นพคุณ

แบบวัด "การคิดเป็น" ของอุ้นตา นพคุณ และคณะ (2526) มีความตรงตามเนื้อหาโดยการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นทั้งนักการศึกษา และผู้ที่ให้ความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับการคิดเป็น จำนวน 3 ท่าน คือ

1. นายสุนทร สุนันท์ชัย รองอธิบดีฝ่ายวิชาการ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
2. ดร.ทองอยู่ แก้วไพโรษะ ผู้อำนวยการกองพัฒนาการศึกษา นอกรโรงเรียน กรมการศึกษานอกโรงเรียน
3. ดร.สุนทร ไคตรบรรเทา หัวหน้าภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3.5 เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนการ เลือกใช้แหล่งข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

3.5.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนการ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ

ในแต่ละสภาพการณ์ปัญหา หากผู้ตอบเลือกใช้เหตุผลที่เป็นแหล่งข้อมูลด้านวิชาการ จำนวน 1, 2 และ 3 ข้อ จะได้คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ 1, 2 และ 3 คะแนนตามลำดับ แต่ถ้าผู้ตอบไม่เลือกใช้เหตุผลที่เป็นแหล่งข้อมูลด้านวิชาการเลย สภาพการณ์นั้นจะได้ 0 คะแนน



หลังจากนั้นให้คณะกรรมการ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการทั้ง

12 สถานการณ์ปัญหาารวมกัน จะเป็นคะแนนรวมของการ เลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ เพื่อ
แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีคะแนนอยู่ระหว่าง 0-36 คะแนน

3.5.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านชุมชน

ใช้เกณฑ์เดียวกันกับ เกณฑ์การให้คะแนนการ เลือกใช้แหล่งข้อมูล
ด้านวิชาการ

3.5.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านตนเอง

ใช้เกณฑ์เดียวกันกับ เกณฑ์การให้คะแนนการ เลือกใช้แหล่งข้อมูล
ด้านวิชาการ

3.5.4 เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนการเลือกใช้แหล่งข้อมูลครบสามด้าน

เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน

ในแต่ละสถานการณ์ปัญหา หากผู้ตอบ เลือกใช้แหล่งที่เป็นแหล่ง
ข้อมูลด้านวิชาการ แหล่งข้อมูลด้านชุมชน แหล่งข้อมูลด้านตนเอง แต่ละด้านตั้งแต่ 1 ข้อขึ้นไปครบ
ทั้งสามด้าน สถานการณ์ปัญหานั้นจะได้ 1 คะแนน แต่หากผู้ตอบ เลือกใช้แหล่งข้อมูลไม่ครบสามด้าน
จะได้คะแนน 0 คะแนน ในสถานการณ์ปัญหานั้น

นำคะแนนการ เลือกใช้แหล่งข้อมูลครบสามด้านทั้ง 12 สถาน-
การณ์ปัญหาารวมกัน จะเป็นคะแนนรวมของการ เลือกใช้แหล่งข้อมูลครบสามด้าน ซึ่งมีช่วง
คะแนนอยู่ระหว่าง 0-12 คะแนน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตาม
โรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นเป้าหมายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 3-8 มีนาคม
2528 ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ช่วงเวลากลางวันเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็น
นักเรียนในระบบโรงเรียน และใช้ช่วงเวลากลางคืนเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากร
ที่เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน

2. วิธีการเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยได้แสดงบัตรประจำตัวนิสิตและแจ้งวัตถุประสงค์ให้กับผู้รับผิดชอบโรงเรียนที่เป็นเป้าหมายได้ทราบ เพื่อขออนุญาตในการแจกแบบสอบถามกับนักเรียนทั้งในระบบโรงเรียนและนัักศึกษาผู้ใหญ่นอกระบบโรงเรียน

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยแนะนำตนเองพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำแบบวัด และประโยชน์ที่จะได้รับ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญของการวิจัย และให้ความร่วมมือในการตอบแบบวัด จากนั้น ผู้วิจัยแจกแบบวัดนี้ให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4. ผู้วิจัยอ่านคำสั่งและชี้แจงวิธีการตอบแบบวัดนี้ให้กลุ่มตัวอย่างฟัง โดยยกตัวอย่างประกอบ และเน้นว่าไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด

5. ก่อนลงมือตอบแบบวัดให้กลุ่มตัวอย่างซักถามในกรณีที่ไม่เข้าใจ เมื่อเข้าใจดีแล้วจึงให้ลงมือทำ ในการทำแบบวัดทั้งหมดมีผู้ตอบใช้เวลาประมาณ 40-50 นาที

การเตรียมข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างประชากรทุกกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในแบบวัดทุกฉบับ แบบวัดฉบับใดตอบไม่สมบูรณ์หรือตอบไม่ครบทุกข้อได้ถูกคัดออก ผลปรากฏว่า ได้แบบสำรวจที่สมบูรณ์ จำนวน 612 ฉบับ

2. นำแบบวัดแต่ละชุดมาลงรหัสในกระดาษ Coding Form ที่เตรียมไว้

3. บันทึกข้อมูลลงบน เทปสำหรับวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ IBM-3031 และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอช เอ็กซ์ (SPSS - X) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS - X และทำการวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้ตามลำดับ

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบวัดการเลือกใช้แหล่งข้อมูล หรือแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะมีการวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. การเลือกใช้แหล่งข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน โดยมีการเปรียบเทียบ

ก. การเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านวิชาการ

ข. การเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านชุมชน

ค. การเลือกใช้แหล่งข้อมูลด้านตนเอง

ง. การเลือกใช้แหล่งข้อมูลครบ 3 ด้าน

จำแนกตามประเภทการศึกษา ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา ระดับหลักสูตร ของนักเรียนในระบบโรงเรียนที่แบ่งออกเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักศึกษาผู้ใหญ่ในระบบโรงเรียนที่แบ่งออกเป็น นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 กับนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4 โดยการหาคะแนนมัชฌิม เลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-Way Analysis of Variance) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheffe's Method) และในกรณีที่ยังไม่สามารถจะหาความแตกต่างระหว่างคู่ได้จะใช้วิธีการของดัน (Dunn's Multiple Comparison Procedure)